

Ил' Јовицу, самоуче ђаче?
Ил' за Миљка, танана ратара?
Бели смиље Смиљани девојци:
Нисам расло за попу у цркви,
За цркву је китњасто босиље;
Нит' Јовицу самоуче ђаче,
За њега су књиге староставне;
Већ за Миљка, танана ратара,
Он ме бере и за капом носи,
Мене носи, са мном се поноси.

138.

Девојчица намолила мобу,
Да у селу зидају капелу,
У капелу да молују Перу,
Ко год прође, да капели дође.
Туд је прошла девојчица мала,
Туд је прошла, па капели дошла,
Дукат дала, што га је гледала,
А два дала, што га целивала.

139.

Заглед'о се момак у девојку,
Заглед'о се, па јој беседио: